

De vorbă cu Ana Aslan

Mihaela Liana Popa

*„Știința fără morală
nu valorează mare lucru.”*

Ana Aslan

În articolul **„Ana Aslan - In memoriam”** (1 ianuarie 1897 - 20 mai 1988), apărut în numărul 1/2022 al revistei noastre, am amintit despre cartea **„De vorbă cu Ana Aslan”**.

În articolul de față, recomand această carte mică, dar valoroasă. Autorul său, Valentin Lipatti, prezintă „profilul Marii Doamne a medicinei” în interviurile sale cu *Ana Aslan*. Pe ultima copertă a cărții este scris:

„Întrevederile cu faimoasa profesoară au avut loc în prima jumătate a anilor '80 și s-au desfășurat la Institutul de Geriatrie și Gerontologie București și la locuința Anei Aslan din Capitală. Veți descoperi un om care s-a dedicat îmbunătățirii calității vieții celor pe care, îndeobște, îi numim bătrâni; o femeie cu un rafinament aristocratic, pe care notorietatea internațională a adus-o mai aproape de cei care aveau nevoie de ajutorul și de grija ei”.

Iată prima impresie a autorului:

„Mă întâmpină zâmbind. Deși halatul alb impune o oarecare distanță, se simte că profesoara Aslan este o ființă delicată, extrem de fragilă. Pare că toată inteligența sa, voința de viață și puterea de a munci sunt concentrate în ochii ei mari și negri. La 88 de ani, Ana Aslan a atins culmea celebrității. Titluri, medalii, diplome, distincții și premii, toate i s-au adunat pe pereții biroului, pe măsură ce terapia sa împotriva îmbătrânirii a făcut înconjurul lumii”.

Din cele trei interviuri, am ales câteva citate celebre - răspunsuri la întrebări.

Despre **bătrânețe**, părerea Anei Aslan este că:

- *„Bătrânețea este neputința de a gândi și de a munci. Poți fi tânăr la 70 de ani, așa după cum poți fi bătrân la 40 de ani (ca intelect și comportament). În 1982, Organizația Mondială a Sănătății a lansat moto-ul: Să redăm viață bătrâneții. Iar Națiunile Unite au dedicat o reuniune la nivel mondial problemelor bătrâneții. Cred că numai longevitatea activă reprezintă un succes adevărat: activități regulate, recreere activă (sport, exerciții fizice, plimbări în aer liber”.*

Despre importanța **educației geriatrice a tinerilor**, Ana Aslan afirmă că:

- „...prima beneficiară a cercetărilor noastre este tinerețea, să ajute tinerii să-și păstreze, o perioadă mai îndelungată, forța de muncă, vigoarea, capacitățile lor creatoare. Noi suntem un popor viguros, deci problema care se pune este să ne păstrăm acest fond....”.

Tema **fericirii** este prezentată de Ana Aslan astfel:

- „... E o stare sufletească ce nu dăinuie. Nu există decât clipe de fericire; am trăit câteva, nu multe. ... eram la Larissa, în Thessalia, când am vizitat mausoleul lui Hippocrate, unde grecii înscriseseră numele meu. Eram foarte emoționată și în Cartea de Aur am scris: Orice medic care intră aici ar trebui să se simtă mic... Și nu exageram, mă simțeam foarte mică, cât o furnică. Da, aceea a fost o clipă de fericire”.

Pentru Ana Aslan, **România** înseamnă:

- „...Este casa mea, o casă cu o grădină imensă, plină de flori și de mirosuri bune. Este existența mea, care s-a scurs în acest minunat spațiu românesc, este aerul pe care îl respir, copacii care mă înconjoară și caldarâmul străzii mele, oamenii în care am încredere... De fiecare dată când sunt departe de țară, simt o mândrie tăcută că sunt româncă...”

La final, adaug o amintire dragă legată de Ana Aslan, din turul ghidat la Brăila al DDV3-U3A, în martie 2020: am pășit pe strada Ana Aslan și ne-am oprit în fața casei în care s-a născut eroina articolului meu.

